

SAVONLINNAN SEURAKUNTA

Enonkoski • Kerimäki • Punkaharju • Savonranta • Savonlinna

AVAINASIAA

UUTISET

N:o 4 syyskuu 2015 • www.savonlinnanseurakunta.fi

**Luja
usko
kantaa**

Ulla-Riitta Kautonen,
Heikki Sorjonen,
Esa Pyöriä

Nuorisotyö

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatuksen linjauksessa 2015 todetaan, että kirkolla on neljä perustehtävää: kasvatusta, julistus, lähetys ja palvelu. Kasvatusta on ehkä tärkeimmässä osassa nuorisotyössä, mutta myös muut peruspilarit ovat tärkeitä, jotta nuoresta kasvaa täysivaltainen seurakuntalainen. Nuorisotyön tavoitteena on kohdata nuoria ja auttaa heitä löytämään Jumalan rakkaus osaksi omaa elämäänsä ja kasvaa kirkon jäsenenä.

Nuorisotyö Savonlinnan seurakunnassa on vahvasti nivoutunut isostoiminnan ympärille, mutta toimintaan ovat tervetulleita kaikki nuoret. Viikkotoimintaa on vaihtelevasti koko seurakunnan alueella. Siihen kuuluu mm. nuorteniltoja, peli-iltoja ja avoimia ovia. Toimintaan kuuluvat vahvasti myös leirit ja retket, kuten minivaellus, Maata Näkyvässä -festarit Turussa, joululeiri ja Kirkon nuorisopäivät Tampereella. Lisäksi on yksittäisiä tapahtumia joita järjestetään yhdessä oman seurakunnan alueella pitkin vuotta.

Seurakunnassamme tehdään nuorisotyössä paljon eri tavoin kouluyhteistyötä alueemme koulujen kanssa. Lisäksi kaupungin eri toimijoiden ja muiden yhteistyökumppaneiden kanssa pyritään tekemään tiivistä yhteistyötä.

Seurakuntamme on laaja ja jokaisella alueella on omat painotuksensa

nuorisotyössä. Esimerkiksi Punkaharjun kappeliseurakunta on panostanut paljon nuorten kirkkoon kutsumiseen. Punkaharjun kirkkoon hankittiin ”kirkkosohva”, joka houkuttelee nuoria kirkon ”penkkiin”. Nuoret järjestävät myös kirkkokahvit kerran kuukaudessa. Punkaharjun nuorisotyön ohjaaja Juha ”Zunkkis” Hakala on myös vahvasti mukana sosiaalisessa mediassa. Ei pelkästään seurakuntamme alueella vaan myös koko kirkon tasolla.

Seurakunnan eri alueiden viikkotoiminnasta löydät tarkempaa tietoa seurakunnan nettisivuilta.

NUORISOTYÖ

Savonlinnan seurakunnassa

Isostoiminta

Isostoiminta on iso ja tärkeä osa seurakuntien nuorisotyötä. Isostoiminta on rippikoulutyön ohella yksi hyvin tavoitettavia seurakunnan työmuotoja. Isosia on ollut seurakunnan rippikouluissa mukana jo 1950-luvulta alkaen ja vuonna 2011 isostoiminna oli Suomessa mukana yli 25 000 nuorta. Savonlinnan seurakunnassa isostoimintaan osallistuu vuosittain noin 100 nuorta. Koulutuksen tavoitteena on mm. antaa nuorille valmiudet toimia pienryhmän ohjaajina ja ryhmän kiinteittäjinä, vahvistaa heidän rippikoulussa saamaansa raamattuopetusta ja tukea heidän kristillistä identiteettiään.

Isosilla on tärkeä tehtävä rippikouluileireillä sekä varhaisnuorten leireillä ja tapahtumissa. Lähellä omaa ikää oleva ”Isosisko” tai ”Isovelji” on arvokas matkakumppani ja tuki nuorelle tai lapselle. Työntekijöille isokset ovat suuri apu ja tärkeitä työtovereita. Ilman isosia olisi leirejä vaikea pitää.

Isoskoulutus koostuu koulutuskertoista noin joka toinen viikko, leireistä, tapahtumista ja toimintaan osallistumisesta. Koulutus alkaa syyskuussa ja loppuu huhti-toukokuussa ja siitä saa todistuksen. Suurin osa isosista pääsee isostelemään jo ensimmäisen vuoden jälkeen. Kaudella 2015-2016 koulutusryhmiä kokoonnui Savonlinnassa kaksi ja Kerimäellä sekä Punkaharjulla yhden. Enonkosken ja Savonrannan nuoret osallistuvat Savonlinnan ryhmiin.

Jos joku ei ole ilmoittautunut isoskoulutukseen, mutta haluaisi tulla mukaan, kannattaa ottaa pikaisesti yhteyttä Sari Laittialle. Mukaan pääsee vielä!

Nuorisotyö nuoren silmin

Kuten varmasti monilla nuorilla, kiinnostus nuorisotyöhön alkoi rippikoulun merkeissä. Leirilläni olleet isokset ja ohjaajat tekivät omasta leiristäni mahtavan kokemuksen, minkä timoilla halusin tietenkin kokea lisää samankaltaisia hetkiä. Lähdin siis mukaan isoskoulutukseen ja aloin viettää suurimman osan vapaa-ajastani seurakuntakeskuksella muiden isosten kanssa. Isoskoulutuksen myötä tulin paljon itsevarmimmaksi sosiaalisissa tilanteissa, sain paljon uusia ystäviä, löysin itsestäni uusia puolia ja pääsin nolaamaan itseni täydellisesti sketsejä esittäessä, eikä se edes haitannut. Hauskanpöytä ei voinut mitenkään välttää!

Isoskoulutuksen suorittuani pääsin heti rippileirille hyödyntämään kaikkea oppimaani ja seuraamaan leirielämää, tällä kertaa isosen näkökulmasta. Kun nuorten kanssa pääsi konkreettisesti viettämään aikaa, oppi jälleen kaikkea uutta. Uusissa tilanteissa piti vain soveltaa isoskoulutuksessa opittuja asioita käytäntöön. Pääsi mm. leikittämään lapsia, vetämään raamiksia ja toteuttamaan itseään näytelmissä. Virheitä saattoi tulla, mutta kaiken pystyi aina korjaamaan vetämällä kaikkien nuorten lempileikin, ponileikin. Siihen kun ei koskaan voi kyllästyä!

Olen ollut mukana leireillä neljänä vuotena peräkkäin ja päässyt aina leiriemoksi asti. Isosena oleminen, ja tätä kautta nuorisotyökin, on siis ollut tärkeä osa elämäni aina ensimmäisestä, omasta rippikoulustani asti. En vaihtaisi mihinkään noita isoskoulutuskertoja, nuorteniltoja, rippileirillä vietettyjä viikkoja tai seurakunnan järjestämiä matkoja ympäri Suomea mm. Turkuun Maata Näkyvässä -festareille. Olen saanut käsittämättömän määrän erilaisia kokemuksia ja tavannut aivan uskomattomia ihmisiä nuorisotyön myötä, eikä koskaan ole ollut tylsää!

Stella Palassalo

Nuorisotyötä Savonlinnan seurakunnassa tekevät

Heikki Sorjonen
johtava nuorisotyön ohjaaja

Sari Laitila
nuorisotyön ohjaaja, isoskoulutus

Riikka Turunen
nuorisodiakoni, erityisnuorisotyö

Anneli Wirkola
nuorisotyön ohjaaja,
tyttö- ja poikatyö

Sirpa Turunen
nuorisotyön ohjaaja,
tyttö- ja poikatyö

Salla Snell
nuorisotyön ohjaaja,
Kerimäen kappeliseurakunta

Juha Hakala
nuorisotyön ohjaaja,
Punkaharjun kappeliseurakunta

Johanna Tykkyläinen
pappi, nuorisotyö

Jukka Peltola
pappi, rippikoulutyö

Tero Tyni
pappi, tyttö- ja poikatyö

Sari Vauhkonen
pappi,
Punkaharjun kappeliseurakunta

Jani Lamberg
pappi,
Kerimäen kappeliseurakunta

Yhteystiedot löydät myös
nettisivuilta
www.savonlinnaseurakunta.fi

*Aukeaman toimitti
Savonlinnan seurakunnan
nuorisotyö*

Varkka, varkkari, vanu, varhaisnuori Kerimäen kappelin alueella. Oikeasti siis 7-14-vuotiaat tytöt ja pojat.

Mitä tytöt ja pojat tekee päivällä? Tyhmä kysymys, ovat tietysti koulussa.

Kerimäen kappeliseurakunnan alueella tytöt ja pojat ovat Louhen, Anttolan ja Kerimäen kirkonkylän kouluissa. Osa oppilaista tulee kävelen ja toinen osa tulee taksilla kouluun. Sen takia seurakunnan tarjoama toiminta tapahtuu kouluaikana tai heti puolen päivän jälkeen ennen päivän viimeistä koulukyytiä.

Päivänavaukset pyörivät koko toimintakauden eli syyskuusta huhti-toukokuuhun. Kirkonkylän koululla päivänavaus on joka toinen viikko, Louhella ja Anttolassa kerran kuukaudessa. Papit Jani ja Kati, lähetys sihteeri Sanna, kanttori Sinikka ja nuorisotyön ohjaaja Salla käyvät pitämässä päivänavauksia kouluilla.

Kerimäen kappeliseurakunnassa perinteisiä tapahtumia ovat kirkkoseikkailu 9 vuotiaille tytöille ja pojille, sekä 10 synttärin 10 vuotta täyttävälle. Kirkkoseikkailussa tytöt ja pojat pääsevät tutustumaan Maailman suurimpaan puukirkkoon ihan rauhassa. Kirkkoseikkailun aikana käydään urkujen sisällä, huudetaan ja juostaan kirkossa, käydään toisella parvella katon rajassa. 10-synttäreillä juhliitaan ensimmäistä täyttä kymppiä. Mietitään mitä sinä vuonna tapahtui kun kymppiä syntyi, tehdään jotain yhdessä ja syödään kakkua. Vuoden 2015 10-synttärin on 11.10.2015 klo 13-15 Kerimäen kappeliseurakunnan seurakuntakodilla, Urheilukujat 2.

Kerimäen kappelin alueella on myös vuodesta riippuen 1-2 kerhoa. Toinen kerho on Louhen koululla ja toinen kirkonkylällä. Varsinkin kirkonkylällä olevaan kerhoon tarvitaan vapaaehtoisia kerhonohtajia. Jos sinua kiinnostaa kerhon ohjaus Kerimäen kappeliseurakunnassa, ota yhteyttä Salla Snelliin.

Näin siis Kerimäen kappelin alueella toimitaan. Mutta myös ympäri seurakuntaamme on tytöille ja pojille kerhoja, tapahtumia ja yhteistyössä järjestettäviä retkiä. Lisäksi kaupungin eri toimijoiden kanssa on paljon yhteistyötä. Lisä alakouluikäisten tyttöjen ja poikien tapahtumia ja kerhoja löydät seurakunnan nettisivuilta.

Eläkkeelle jäävien viesti Myönteinen kohtaaminen ja esimerkin voima kantavat nuorisotyössä

Nuorisotyönohjaajat **Ulla-Riitta Kautonen**, **Heikki Sorjonen** sekä kanttori **Esa Pyöriä** ovat urakoineet elämäntyönsä seurakuntalaisten kesellä ja ovat siirtymässä eläkkeelle. Jokaisella on takanaan pitkä ja erilainen ura. Yhteistä heille on ollut syvä kiinnostus työhönsä ja halu toimia ihmisten parissa. Nuorisotyönohjaajat elävät aikuisena kristittyinä nuorten rinnalla kuunnellen, tukien ja opastaen. Kanttori on mukana monissa ihmiselämän vaiheissa sekä omana persoonanaan että musiikin kautta iloa ja lohdutusta tuoden.

Pitkän linjan seurakuntatyöntekijät voivat kokemuksensa kautta ottaa kantaa moneen kirkollisen työn ydinkysymykseen. Nuorisotyönohjaajan kannalta yksi kirkon tärkeimpiä tehtäviä on olla läsnä nuorten arjessa. - Elää aikuisena nuoren rinnalla huomaten, kuunnellen ja auttaen heitä löytämään itsensä omana arvokkaana yksilönä, Ulla-Riitta Kautonen sanoo. - On myös tarjottava erilaisia mahdollisuuksia toimia yhdessä toisten hyväksi, johtava nuorisotyönohjaaja Heikki Sorjonen lisää. Myönteisesti asiaan kuin asiaan heittäytyvän kanttori Esa Pyöriän mielestä kirkon on tuotava

rohkeasti esille positiivisuutta ja iloa vastapainoksi kaikille ikäville asioille. - Kirkon ei tulisi esiintyä kaiken kommentaattorina, vaan olla rohkeasti oma itsensä. Erilaisuus ja usko on kirkon voima!

Moni nuori saa ensimmäiset kristilliset vaikutteensa rippileireillä. Sekä nuorisotyönohjaajat että kanttori ovat viettäneet satoja vuorokausia leireillä nuorten parissa. Heidän mielestään nuorten suhtautuminen kristinuskoon on uteliasta, avointa ja kriittistä. - Nuoret ovat pohdiskelevia ja heillä on paljon detaljitietoa ja some-tietoa, kokonaisuuksien ymmärtäminen on vaikeaa. Asiat on tuotava esille selvästi ja

leireillä väiteltiin ja haastettiin työntekijä vastaamaan nuorten kysymyksiin. - Nykyisin ollaan mieluummin hiljaa. Kysymykset saattavat nousta esille vasta kahdenkeskisissä keskusteluissa. Myös nuorten perustieto kristinuskosta on Ulla-Riitan näkemys mukaan hyvin erilainen. - Yhä suuremmalla osalla perustiedot ovat kapeat, lähinnä se, mitä koulussa on opetettu. Kristillinen sanasto voi olla aivan outoa. Oleellista kaikkien mielestä on, että työntekijä on kiinnostunut nuoresta itsestään ihmisenä, ei käännetyksen kohteena. - Viesti menee perille, kun sen esittäjän oma olemus puhuu. Kun on itse läsnä, raottaa omaa sieluaan, myös yleisö avautuu, kiteyttää Esa Pyöriä. - Vanhankaikaiset, henkilökohtaiset kertomukset hiljentävät. - Myönteinen kohtaaminen saattaa olla avain siihen hetkeen, kun asiat oikeasti kiinnostavat, täydentää Ulla-Riitta Kautonen. Myös Heikki Sorjonen korostaa esimerkin voimaa.

”Kirkon ei tulisi esiintyä kaiken kommentaattorina, vaan olla rohkeasti oma itsensä. Erilaisuus ja usko on kirkon voima!”

Esa Pyöriä

perustellusti, Heikki Sorjonen kertoo. Ulla-Riitta Kautonen muistaa, kuinka vielä 1990-luvulla rippile

- Vain yhdessä tekemällä ja olemalla voi osoittaa, mitä on todellinen rakkaus.

Eläkeikäiset kirkon työntekijät käyttävät sosiaalista mediaa siinä missä nuoretkin. Joskus leireillä pannaan kännykät parkkiin, joskus taas hyödynnetään opetuksessa. Ulla-Riitta muistelee haikena aikoja, jolloin nuorten kanssa retkeiltiin Lapissa ja juteltiin keittiönpöydän ää-

”Myönteinen kohtaaminen saattaa olla avain siihen hetkeen, kun asiat oikeasti kiinnostavat.”

Ulla-Riitta Kautonen

rellä pitkälle yöhön.

- Se oli sitä, mitä pitäisi nykyisinkin tehdä. Se vaatii työntekijältä itsensä likoon panemista, mutta myös palkitsee. Some-maailma palvelee tiedonkulussa, mutta itse sain nuorilta positiivista palautetta siitä, että laitoin heille postitse kirjeen!

Johtava nuorisotyöntekijä ei panisi some-ähkyn keskellä pahakseen pientä sähkökatkostaan.

- Silloin joutuisi itse tekemään ja huomioimaan myös toisen. Se toisi yhteisöllisyyttä ja vähentäisi valittamista. Somea tulisi hyödyntää yhteiseksi hyväksi.

Musiikki ja laulu ovat yksi kirkon tunnusmerkeistä. Sillä on ihmeellinen voima ja se läpäisee kaiken seurakunnallisen toiminnan. Turhaan ei Esa Pyöriä mainitse yhdeksi tärkeimmistä tehtävistään olla lähellä ihmistä ja tuottaa monipuolisesti itseä ja muita koskettavaa musiikkia.

Rippileireillä musiikki rakentaa yhteyttä ja auttaa hiljentymään kristillisen sanoman ääreen. - Leiriläisistä saa usein koottua pieniä bändejä, jotka esiintyvät illanvietoissa ja leirinuotioilla. Myös yhdessä laulaminen on tärkeää.

Nuoren seurakunnan veiväkirjasta virsikirjaan nousut ”Onneni on olla Herra lähellä”, on kanttorin mukaan nousut nuorten kestopuosi-kiksi.

Jokaisen uralla hel-

miä ovat olleet myöhemmät kohtaamiset nuorten tai kuorolaisten ja konsertissa kävijöiden kanssa. Ajatusten vaihtaminen ja hyvä palaute ehkä vuosien jälkeen on korostanut oman työn merkittävyyttä.

Monenlaisia kammelluksia on sattunut matkan var-

rella. Kanttori ei voi unohtaa hetkeä, jolloin housunsauma rusahti yleisön edessä ”vyöstä vyöhön”.

- Kumarruin laittamaan koroketta soittopenkin alle. Urkujen vuosien varrella haperutuneet ompeleet olivat tiensä päässä, Esa nauraa.

Eläkkeelle siirtyvien yhteys seurakuntaan ei katkea. Työ on ollut palkitsevaa ja myös elämäntapa. Heikki Sorjonen jatkaa osa-aikaisena työntekijänä. Ulla-Riitta Kautosta siitoo Enonkosken luostariyhteisön varapuheenjohtajan ja toiminnasta vastaavan pesti, joskin patikkapolut ja luonnon rauha ja hiljaisuus houkuttavat. Esa Pyöriä keskittyy siihen, mikä tuntuu syvimmäältä elämäntehäväältä elämysmusiikin tekemiseen. Myös laivakuraattorina seila-

minen jatkuu. Kaikille kirkon työtä jatkaville he toivottavat iloa ja voimia kulkea Kristuksen viitoittamalla tiellä lähimmäistä arvostaen, kannustaen ja kuunnellen. - Kuunnelkaa paljon, olkaa hiljaa ja kuulkaa! Omat puheet eivät ole päämäärä.

”On tarjottava erilaisia mahdollisuuksia toimia yhdessä toisten hyväksi.”

Heikki Sorjonen

